



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría**

**Eusebius <Caesariensis>**

**Mogvntiae, 1672**

XXX. De Bardesane Syro & de libris ejus qui supersunt.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-14478**

Ἐπιδοθεὶς μὲν ἄλλων τὴν ἱεὺς φράσεως συ-  
ταξιν, κατέλελοιπε ἃ ἔδει πολὺ πλῆθος συ-  
γραμμάτων. ὧν μάλιστα πρὸς πολλοῖς μνη-  
μονεύεται διαδοθῆναι αὐτῷ λόγῳ, ὁ πρὸς ἑλ-  
ληνας ἐν ᾧ καὶ τῶν ἀνεκαθεν χρόνων μνημο-  
νεύσας, τῶν παρ' ἑλλησιν εὐδοκίμων ἀπάντων  
προφῆτας Μωυσῆα τε καὶ τὰς Ἑβραίων  
Προφῆτας ἀπέφηνεν ὅς δὴ καὶ δοκεῖ τῶν συ-  
γραμμάτων ἀπάντων αὐτῷ κάλλιπός τε καὶ  
ἠφελιμώτατον ὑπάσχευ. καὶ τὰ μὲν καὶ  
τὰς δε, τοιαύτα ἦν.

dicta Pauli Apostoli elegantioribus ver-  
bis exprimere, utpote qui composi-  
tionem verborum illius corrigere stude-  
ret. Maximum certe librorum nume-  
rum ab eo relictū esse constat. ex quibus  
præcipuè multorū testimonio laudatur  
insignis ille adversus Gentiles liber: in  
quo repetitis prioris ævi temporibus,  
Mosem & ceteros Hebræorum Pro-  
phetas, omnibus qui apud Græcos ce-  
leberrimi extiterunt, vetustiores fuisse  
convincit. Qui quidem liber, om-  
nium quos ille scripsit, elegantissimus  
simul atque utilissimus videtur. Sed de  
his hæc tenus.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Περὶ Βαρδισάνου Σύρου καὶ τῶν φερομένων αὐτῷ λόγων.

CAPUT XXX.

De Bardesane Syro & de libris ejus qui  
superfunt.

Ἐπὶ ἃ τῆς αὐτῆς βασιλείας πληθυνσῶν  
τῶν αἵρέσεων ἑπὶ τῆς μέσης τῶν ποταμῶν,  
Βαρδισάνης ἰκανώτατος ἵς ἀνὴρ, ἐν τῇ Σύ-  
ραν Φωνῇ διαλεκτικώτατον, πρὸς τὰς καὶ  
Μαρκίωνα καὶ πᾶσι ἑτέροις διαφόρων περὶ  
θεοῦ ἀμύμων διαμαρτυροῦν συνησάμενος,  
τῆ οὐκία παρέδωκε γλώττη τε καὶ γραφῆ, καὶ  
καὶ πλείων ἑτέρων αὐτῷ συγραμμάτων ἕως  
οἱ γνώμῃ (πλείστοι ἃ ἦσαν ἀπὸ διωκτῶν  
τῶ λόγῳ παρεισαμένῳ) ἑπὶ τὴν ἑλληνικὴν ἀπὸ  
τῆς Σύρων μετὰ βελήκασιν φωνῆς. ἐν οἷς ἐστὶ καὶ  
ὁ πρὸς Ἀντωνίνον ἰκανώτατον αὐτῷ περὶ εἰ-  
μαρμένης διάλογος, ὅσα τε ἄλλα φασὶν αὐ-  
τὸν προφάσει ἔ τότε διώμεθ συγράψαι. ἦν  
δὲ ἀρα ἔδει πρὸς τὸν, τῆς καὶ Οὐαλεντίνου  
χολῆς καὶ ἀγνῆς ἃ ταύτης, πλείστα τε τῆς καὶ  
τῆτον μυθοποιίας ἀπελέγξας, ἐδόκει μὲν  
πῶς αὐτὸς ἐαυτῷ ἑπὶ τὴν ὀρθοτέραν γνώμην  
μεγατεθεῖδῃ ἔ μὴν γε παλιελῶς ἀπερρύψατο  
τὸν τῆς παλαιᾶς αἵρέσεως ῥύπον. ἐν τῷ γε-  
μῆν καὶ ὁ τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος  
Σωθῆρ τελδλίᾳ.

Porro ejusdem Imperatoris tempo-  
ribus, cum hæreses numero quam-  
plurimæ extitissent in Mesopotamia,  
Bardesanes quidam vir disertissimus  
Syriaco sermone, & acerrimus in dis-  
putando, adversus Marcionem ali-  
que variarum opinionum auctores atq;  
asseriores, patria lingua dialogos con-  
scripsit unâ cum infinitis aliis opusculis.  
Quos quidem discipuli illius (habuit  
enim ille quamplurimos auditores, ut-  
potè qui fidem nostram fortiter afferret)  
ex Syriaco sermone in Græcum  
transstulerunt. In his est dialogus de fa-  
cto ad Antoninum scriptus, sanè lucu-  
lentissimus. Sed & alia multa ex occa-  
sione persecutionis quæ tunc temporis  
in nostros grassata est, scripsisse dicitur.  
Atque hic primum quidem sectator  
fuit Valentini: postea verò cum de-  
strinam illam improbavisset, & plera-  
que ejus dogmata fictas esse fabulas  
convicisset, ipse quidem sibi visus est  
ad rectiorem sententiam transivisse: ve-  
tusti tamen atque inoliti erroris sordes  
non penitus exterfit. Per id etiam tem-  
pus ecclesiæ Romanæ episcopus Soter  
vivendi finem fecit.

Huc refer  
Niceph.  
c. 11. l. 4.

Τὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἰσοθείας λόγῳ  
τελείατε τέλῳ

Finis Libri quarti Historie  
Ecclesiasticae.